

att man kan företaga något annat eller lättare medhinnas fortsättningen. Vanligen säges: *Arbeta undan*.

UNDANBEDJA, v. a. 2. (böjes och sammandrages på samma sätt som *Bedja*) *U. sig något, u. sig att, bedja att undslippa. Jag u-ber mig all gyckel. Jag skall u. mig allt vidare krus.*

UNDANBÖJA, v. a. 2. Böja något så, att det kommer undan, aflägsnas.

UNDANDRAGA, v. a. 3. (böjes som *Draga*) 1) *Draga bort, ur vägen. För denna bem. vanligen Draga undan.* — 2) *Betaga, fräntaga. U. en något.* — *U. sig, v. r. Undvika att underkasta sig, att fullgöra något, att deltaga uti eller bidraga till något. U. sig straffet. U. sig sin skyldighet. Det vill jag visst icke u. mig. U. sig att tjena någon.* — *Undandragande, n. 4. o. Undandragning, f. 2.*

UNDANDÖLJA, v. a. 2. (böjes som *Dölja*) *Dölja person eller sak på lönnligt ställe, att de ej må kunna påfinnas. U. en misstänkt person för polisens efterspaning. U. ett bref, ett testamente.* — *Undandöljande, n. 4.*

UNDANFLY, v. n. 2. Vanligare säges: *Fly undan.*

UNDANFLYKT, f. 5. Se *Undflykt*.

UNDANFLYTTA, v. a. 1. Flytta ur vägen, bort, afsides. — *V. n. Flytta bort, för att lemna rum åt någon annan.* — *Oftare säges Flytta undan.*

UNDANGRÄFVA, v. a. 2. Gräfva bort, ur vägen. — *Äfv. Gräfva undan.*

UNDANGÖMMA, v. a. 2. Gömma person eller sak, att de ej må kunna påfinnas. — *Äfv. Gömma undan.* — *Undangömmande, n. 4. o. Undangömmning, f. 2.*

UNDANGÖRA, v. a. 2. (böjes som *Göra*) *Göra färdig, fullborda, göra ifrån sig; äfv. göra något på förhand, för att kunna hinna så mycket mer eller företaga något annat.* — *Äfv. Göra undan.* — *Undangjord, part. pass. Allt är nu u-t. Ett u-t arbete.*

UNDANHÅLLA, v. a. 3. (böjes som *Hålla*) 1) *Undandraga sig att till någon utgifva, utlemna, utbetala det, hvartill han äger laglig rätt. U. någon dess rätt. U. arbetaren dess förtjenta lön.* — 2) *Undandölja, förtiga för en person något, som man borde yppa. Han u-höll mig alla upplysningar.* — *Undanhållande, n. 4.*

UNDANKOMMA, v. n. 3. Se *Undkomma*.

UNDANKÖPA, v. a. 2. Köpa upp något, för att andra ej må få köpa det. — *Äfv. Köpa undan.*

UNDANRYCKA, v. a. 2. Rycka bort, från-rycka. Brukas både egentligt och figurligt. *U. ett förhånge.* (Fig.) *U. någon pöbelns raseri. U. någon dess rof.* — *Äfv. Rycka undan.*

UNDANRÖDJA, v. a. 2. (böjes som *Rödja*) *Skaffa undan, bort; aflägsna. U. ett hinder, en svårighet, en olägenhet. U. en person. U. en invändning, visa, att den ej har något skäl för sig.* — *Äfv. Rödja undan.* — *Undanrödjande, n. 4.*

UNDANSKAFFA, v. a. 1. Laga, att något aflägsnas. *U. grus.* — *Äfv. Skaffa undan.* — *Undanskaffande, n. 4.*

UNDANSKJUTA, v. a. 3. (böjes som *Skjuta*) 1) *Skjuta bort, ur vägen, åt sidan. Jfr. Skjuta, bem. 1. Han u-sköt hatten.* — *Oftare Skjuta undan.* — 2) (fig.) *Se Uppskjuta. U. en sak till obestämd tid.* — 3) *Skjuta bort, undan (villebråd) för någon. Jfr. Skjuta, bem. 3. Han*

har u-till alla harar, så att inga finnas kvar. — *Undanskjutande, n. 4. o. Undanskjutning, f. 2.*

UNDANSKJUTSA, v. a. 1. (fig.) *Drifva, jaga, stöta undan.* — *Äfv. Skjutsa undan.* — *Undanskjutsande, n. 4. o. Undanskjutsning, f. 2.*

UNDANSNILLA, v. a. 1. *Hemligen taga undan eller tillägna sig något af anförtrodd gods eller af egendom, penningmedel, som man har om händer och för hvilka man är redo skyldig.* — *Undansnillande, n. 4. o. Undansnillning, f. 2.*

UNDANSTICKA, v. a. 3. (böjes som *Sticka*) *Hemligen borttaga och gömma. U. penningar. U. ett testamente.* — *Undanstickande, n. 4.*

UNDANSTRYKA, v. a. 3. (böjes som *Stryka*) *Stryka bort, ur vägen.* — *Äfv. Stryka undan.*

UNDANSTÄDA, v. a. 1. *Bortskaffa något ifrån ett ställe, ett rum o. s. v., för att gifva dem ett städadt utseende.* — *Äfv. Städa undan.*

UNDANSTÄLLA, v. a. 2. *Föra undan och ställa på annan plats, afsides.* — *Äfv. Ställa undan.*

UNDANSTÖKA, v. a. 1. (fam.) 1) *Föra, sätta undan något, som stökar, ostädar.* — 2) (fig.) *Göra ifrån sig, fullborda. När jag får det u-dt, skall jag gå ut.* — *Äfv. (för begge bem.) Stöka undan.* — *Undanstökande, n. 4.*

UNDANSÄTTA, v. a. 2. (böjes som *Sätta*) *Borttaga något ifrån ett ställe och sätta det på ett annat, att det ej må stå i vägen, ej vara till hinder; äfv. sätta afsides.* — *Äfv. Sätta undan.* — *Undansättande, n. 4. o. Undansättning, f. 2.*

UNDANTAG, n. 5. 1) *Handlingen, hvarigenom något undantages. Göra ett u. Göra u. af något.* — 2) *Hvad som undantages eller blifvit undantaget; (särskilt) allt hvad som afviker ifrån en regel. Det är ett u. Denna regel tål, lider intet u. Ingen regel utan u. U. i språkläran. Med u. af, då man undantager.* — 3) *Hvad som fås utom lott och byte. Enkan har fått det huset i u.*

UNDANTAGA, v. a. 3. (böjes som *Taga*) 1) *Afskilja och borttaga något ifrån ett helt, för att afsätta, förvara det, begagna det till annat ändamål, o. s. v. Af sakerna, som skulle säljas, u-tog han åtskilligt för egen räkning.* — 2) *Afskilja något såsom ej inbegripet under en regel, i ett slägte, en art, o. s. v. Från denna regel u-s följande ord.* — 3) *Förklara en person ej inbegripen i ett visst antal, ej underkastad en viss lag, förordning, pålaga o. s. v. Man beviljade amnesti åt rebellerna, men anförarne u-togs. U. någon ifrån den allmänna lagens tillämpning. Han lät straffa alla, utan att u. någon.* — 3) *Förbehålla sig utom lott och byte.* — *Äfv. (för alla bem.) Taga undan.* — *Undantagande, part. akt. Brukas ofta absolut. Heter då äfven Undantagandes. U. att han ej är så rik, med det undantag att... U. om han vore adelsman. U. när så särskilt befaller.* — *Undantagen, part. pass. Honom u., då, om han undantages. Ingen u., utan undantag. Della u-et. Ingen af dem, Cæsar u., med undantag af Cæsar.* — *Undantagande, n. 4. o. Undantagning, f. 2.*

UNDANTAGSFALL, n. 3. *Fall, då undantag äger rum.*

UNDANTAGSLAG, m. 2. *Lag, som stadgar undantag ifrån allmänt gällande lag.*